

„Tiszta a szó, ha tiszta a szándék“

❖ INGYENES KIADVÁNY ❖

„Minden ki nem mondott igazság méreggé válik“

❖ INGYENES KIADVÁNY ❖

TARTALOM

- A pillanat felismerése 1848 márciusában
- Emlékezés egy régi márciusra
- 900 nap!
- Egyszer válaszolnod kell...
- Pinocchio produkciója Szegeden
- Március 15. – programajánló
- Van, aki SÓSan szereti?
- Szabadulás az élőködő zsisziktól

A pillanat felismerése 1848 márciusában

Akkor még egyikük sem sejtette, milyen nagy feladat lesz. Csak azt tudták, elég volt. Elég volt a hallgatásból, elég volt a várakozásból, a hiábavaló reménykedésből. Már Bécs is fellázadt. Metternichnek vége, a Szent Szövetség úgy, ahogy volt, széthullott.

Hát már csak Magyarország, a mi hazánk marad rabságban?

Buda és Pest polgárai nem nagyon értették először, mit is akarnak ezek az ifjak, hiszen a rendi országgyűlés mindent megoldana – szép lassan, óvatosan kikerülve az érzékeny pontokat. Csakhogy, a téli hónapok során patthelyzet alakult ki a reformpárti erők által létrehozott Ellenzéki Kör és a „fontolva haladókat” tömörítő Konzervatív Párt között. A döntő fordulatot a február 22-i párizsi forradalom híre jelentette, ez adott nyomatókat Kossuth Lajos március 3-án, a pozsonyi országgyűlésben elmondott programjának is. Ebben ismertette az ellenzék követeléseit: Magyarországnak jogbágyfelszabadítást, közteherviselést, népképviselői parlamentet és felelős kormányt, a birodalom másik felének pedig alkotmányt igényelve. Mindebből azonban semmi sem valósult volna meg, ha Pest nem csatlakozik az Európában végigsöprő forradalmak sorához!

A pesti ifjak pedig összeállították és a budai Helytartótanácsnál kikényszerítették 12 pontból álló követelésük elfogadását, mely pontok többségét akár ma is aktuálisnak kell tekintenünk. Bizony, a fiatal pesti forradalmárok nélkül a császár nem engedett volna! Csak a pesti forradalom hírére volt hajlandó aláírni a pozsonyi országgyűlésen előző nap megszavazott felterjesztést a reformokról és az első felelős magyar kormány kinevezéséről. Ez az új kormány pedig már nem az uralkodónak, hanem a nép választott képviselőinek, a magyar országgyűlésnek tartozott felelőséggel. Ezért lehet mondanunk, hogy független, felelős kormány volt.

A történelem örök tanulsága, hogy igazi alkalom ritkán adódik. Ha adódik, és elszalasztjuk, már hiába a bánat; a mi

hazánk emiatt sokszor járt nagyon rosszul. Ezért fontos, hogy tudjuk: a nemzet nagyjai nemcsak az életüket hősiességgel a hazáért áldozták, hanem azok is, akik képesek megérezni a döntő pillanat elérkezését. És nemcsak megérik, hanem mindent megtesznek a pillanat eljöveteleért, majd pedig élnek is a lehetőséggel. Ma mindnyájan, e kis maradék ország lakói érezzük súlyos jövőbeli események közeledtét. Hétről hétre, napról napra fojtottabb a levegő, nehezebb a lélegzetvétel. Csak várjuk, mikor lesz a robbanás.

De vajon fel vagyunk-e készülve arra, hogy azt tegyük, amit majd kell?

Ők, 1848. március 15-én bizonyosan tudták, mit kell tenniük. Ők, a márciusi ifjak 161 évvel ezelőtt elindították Magyarországot egy véres, tragikus, de szükségszerű úton a függetlenség, a szabadság és a polgári fejlődés felé.

Igazuk volt. Igazukat ünnepeljük ma is. Most ugyanúgy szükség lenne rájuk.

– Miklós

Emlékezés egy régi márciusra

Az erdőszélen hóvirág fehérlett.

Sarjadó gyepen az iskola glédában állt, mint még soha.

Valaki a Talpra Magyart szavalta.

Aztán a tanító beszélt a szabadságról.

Hallgatta sok parasztyerek,

oldalt a jegyző meg a pap s tisztés, komoly, ősz emberek.

A harangozó tartotta a zászlót vén bajszos arcán

zord egykedvőséggel.

S a tanító lelkesen magyarázta, hogy mi is történt ezelőtt sok, nagyon sok évvel.

Hősökről beszélt és csatákról s arról, hogy miként folyt a vér, amikor annyi ember meghalt valamiért.

A többiek hallgatták némán.

Hitték is, nem is a mesét.

Öreg volt már a múlt. Setét s bizonytalan ködök takarták.

S egyszerre csak egy kisgyerek hangosan megszólalt hátul:

„Édesanyám! Mi a szabadság?”

A tanítóban elakadt a szó.

Odanéztek mindannyian.

Az asszony pedig felsóhajtott és azt felelte:

„Amikor hazajönnek a katonák, fiam”

Ó, hóvirágos régi március...!

Azóta mennyi vér ömlött megint, s részeg torokkal

hányszor ordították

közénk a véres jelszót, hogy „szabadság!”

Voltunk azóta hősök mi magunk is.

Hősök, pribékek, árulók, gazok, honmentők és hazátlanok,

voltunk minden, amit csak akartak a habzó szájú álapostolok.

Négyezer szabadítottak föl azóta propagandás vad próféciával

és mind a négyezer más zászló alatt!

És mind a négyezer esküdtek reá, hogy most lettem szabad!

Hát ez a szabadság, emberek?

Szónokló, híres emberek! Élők s holtak mind ezt akarták...?

S mi lesz, ha majd egy szép napon megkérdézi egy kisgyerek:

„Édesapám, mi a szabadság...?”

Ó, hóvirágos régi Március...!

Talán sóhajtott egyet mi is akkor

és csak annyit mondunk csöndesen:

fiam, szabadság az, ha majd hazatérhetünk mindannyian.

– Vass Albert
Bajorerdő, 1947.

Nem adlak ...

Mint túlfűtött gőzgép,
Sistereg, sziszeg, zakatol,
Csaknem szétrobban a kazán:
Ezer elfojtott indulat,
Véresre szorított öklök,
Égető, kiszáradt torok,
Visszanyelt, keserű könnyek,
– Mert mindenem te vagy.
Börtönöm és szabadságom,
Vérpadom és mennyországom,
Kenyerem és lélegzetem,
Szomorúságom – és anyám.
Védni magamba temetlek,
Senkinek sem adlak – hazám!

Szabolcsy Balázs
2009. január 20.

**Honalapító Árpádházi zászlóinkkal minden nap tüntetünk
a Vértanuk terén 19-21 óra között!**

III. évfolyam, 10. szám ❖

2009. március 12. csütörtök ❖

Harcunk 908. napján

900 nap!

Hát ez is eltelt...

Ennyi ideje tüntetünk a hazánkért.

Ennyi este után jogos megkérdeznünk: mit hozott ez a két és fél év?

A választ két részre oszthatom: az egyik szomorú, mert hazánk súlyos helyzetéről szól.

A másik rész sem vidám, de tiszteletre méltó; a mi kiállásunkról szól.

Kezdjük az elsővel:

1./ Európa koldusai lettünk. Fletónk körbekoldulta az uniós országokat, hogy hatalmát meghosszabbíthassa. Nem áttal azzal érvelni, hogy egész Kelet-Közép-Európának kell a 180 milliárd euró, amit a Nyugattól kér. Közben pedig az Unió összegyűlt vezetőinek mindegyike teljesen tisztában van már azzal, hogy a pénz nagy része Fletónak, az eladósodott Magyar Köztársaságban mire kelle-ne. A többi kelet-közép-európai ország pedig sietve elhatárolódik. Nemzeti bankfelügyeleteik közös közleményében – amit a magyar bankfelügyeletnek nyilvánvalóan először nem kínáltak fel aláírásra – kikéri maguknak, hogy őket a magyarokkal egy kalap alá vegyék. Kínos. Látom, amint Fletónk, szegény, egyedül üldögél az uniós kormányfők között, az asztalnál mindenki vigyáz a kanálára (gondolom, nem alpakka készlettel terítenek ilyen helyeken), és a résztvevők nem hoztak magukkal nagy címletű pénzt sem már ide, mert tudták, Fletó is hivatalos a vacsorára.

Ő meg csak üldögél, esetleg udvariasan figyel, mint Karinty emlékeztető írásában a rossz tanuló, amikor Steiner – a jó tanuló – megoldja a táblánál a korábban neki feladott példát. A többiek közben egymással beszélgetnek gazdaságfejlesztésről, tőle legfeljebb csak azt kérdezik meg, hogy van a Klára asszony, meg, hogy ki tudja-e a Katus mama fizetni a gázszámlát. Később, helyet biztosítanak számára az ajtó mellett. Igaz, amíg ígéretes befektetési lehetőségekkel teli és PIAC volt hazánk, kedvelték. Akkor még meg is mentették – ellenünk.

Mindezettel nem lenne semmi baj, ha Fletónk ezen összejöveteleken nem a mi hazánkat képviselné (elvileg), hanem saját részvénytársaságát. A forint most már egyedül zuhan, a cseh, lengyel, szlovák pénz inkább erősödik.

A külföldi újságok tovább fokozzák a kint. Hirtelen többjük (New York Times, Financial Times, Frankfurter Allgemeine Zeitung, stb.) emlékezni kezd arra, hogyan is mondta Fletónk ama bizonyos, kipattintott beszédében, anno 2006-ban (Day 1): „Európában ilyen böszmeséget még ország nem csinált, amit mi...” Az angolszász kifejezés (stoneheaded) kiválóan fedi is a szó lényegét: kőfejűség. A new york-i lap Magyarország szomorú esetére emlékezteti olvasóit: a magyarok külföldi adóssága a könnyelmű állami költelekezés és a korábbi rendszerből megmaradt pazarlások miatt az égbe szökött. De az USA növekvő adóssága miatt még az is elképzelhető – folytatódik a cikk –, hogy az amerikai kincstárjegyek minőségromlása hamarosan megközelíti a magyar államkötvényekét, holott az utóbbiak már a minősítési rangsor legalján vannak. (!)

A The Economist a múlt csütörtökön megjelent, „Argentína a Dunán?” című cikkében azt írja, hogy egész Európa lidércnyomással szembesült a kelet-európai problémák nyomán. Néhány ország extra nehézségekkel is meg kell küzdjön, így például a magas GDP-arányos külső államadóssággal (az Economist Magyarországot említi példaként a – szerinte – 100% feletti értékével !!!).

Miután a böszmeség ilyen nemzetközi visszhangot ért el, nekünk – mint kibocsátó országnak – nem ártana meghatározni, mit is takar ez a fogalom: a **böszmeség olyan, megváltási téveszmékkel elhomályosított látásmód és cselekvéssorozat, amely a valódi feladatok nemtörődöm, hanyag kezelése és a józan ellenvetések erőszakos letörése mellett, tevékenységével jelentős**

Egy tojásért is elvihet a rendőr március 15-én 2009. 03. 11. (origo.hu)

.....

Tehát, ha nincs taxi a közelben, vagy ha elegendő pénz híján vagyunk, intsünk csak nyugodtan a cirkáló rendőrautónak, tojás ellenében elvisz egy darabon.

kárt okoz. Mértékegyesége a **böszme (B)**. 1 böszme legyen az a tevékenység, ami a vizsgált cselekvéssorozatban 10 % hátrányt okoz (ez is elég nekünk, mint látni fogjuk).

Példa: 2002-től 2009-ig bruttó adósságunk 54 %-ról kb. 73 %-ra nőtt (ha hihetünk persze a statisztikának, amit nem mi hamisítottunk); ez 3 B értékű böszmeség (54-ről 60%: 1, 60-ról 66%: 2, 66-ról 73%: 3). És, sok más területen ért el hazánk dicső vezetése hasonló, vagy még nagyobb B értékeket.

(De: ne feledkezzünk meg arról, hogy amíg az egyik helyen a B értéke nő, másutt csökkenhet. Példa: a vezetés és holdudvarának vagyongyarapódása.)

És itt értünk el a mi harcunkhoz.

2./ 900 nap tiltakozás a Kossuth térnél. Amit mi megtehetünk, megtettük (nem gyurcsányi idézet!). Immár 900 napja mondjuk, ez így nem mehet tovább: „*Gyurcsány takarodj, vidd az összes haverod, minél előbb, annál jobb!*” Eddig ránk nem figyelt más, csak a Rebisz és utódja, a Készenléti Rendőrség. És az ő figyel-mükre továbbra is biztosan számíthatunk...

De mégis, itt az újságunk, amit elkapkodnak az emberek.

Volt számtalan próbálkozásunk, hogy létrehozzuk a valódi rendszerváltásért küzdők egységét. Nem sikerült úgy ahogyan szeretnénk volna, de talán mások a mi hibáinkból tanulva, eredményesebbek lesznek. Azért ezt az utat sem adjuk fel, a Magyar Nemzeti Bizottság 2006 újra és újra megpróbálja.

És egyre több alkalommal bizonyosodik be igazságunk, erre példák a pereink, amiket pedig a bíróság „jogot szolgáltatva” a végtelenségig próbál elnyújtani...

Látszik, hogy a szemkilövéket és oszlatókat főnökeik egyre inkább magukra hagyják a peres eljárások során, már az egyszerű rendőr számára is világos, mi történik.

Reméljük, okul majd belőle.

Nekünk pedig: el kell jutnunk a perekkel a parancskiadókig is! Per van folyamatban

Gyurcsány, Veres és bűntársai ellen, a választások előtti hamis és megtévesztő gazdasági adatok közreadása miatt. Ugyanígy a Kossuth tér 2006. októberi törvénytelen kiürítése miatt. És Görényi hamis tanúvallomása miatt is pert kell indítani.

Ezeket meg fogjuk nyerni! Tudjuk, az erő a civil kezdeményezésekben van.

Ugyanakkor, az eltelt idő bennünket sem hagyott változatlanul. Voltak, akik – egyelőre – abbahagyták, másokkal a hatalom hagyta abba fenyegetésekkel, egzisztenciális zsarolással, vagy éppen testi egészségük megnyomorítása révén. Ez utóbbi harcostársaink megkülönböztetett tiszteletet érdemelnek áldozatukért.

Mi a rendőri brutalitás és tiltás ellenére kiharcoltuk, hogy visszatérhessünk a Térre, és folytassuk a tiltakozást.

Tehát: A KOSSUTH TÉR VISSZATÉR(T)!

Mi, akik itt állunk most a Téren, továbbra is itt leszünk! Ha megfagyva is, fáradtan is, tovább folytatjuk kiállásunkat hazánk megújulása és az igazságos, valódi rendszerváltás érdekében!

**NEM MENTÜNK HAZA eddig sem (pedig már halálosan untuk!)
ÍGY A BÖSZMÉNEK AZÉRT SEM LETT IGAZA!**

Csatlakozz hát hozzánk Magyar, hogy újra benépesüljön a Kossuth tér! És akkor...

Akkor nemcsak bukik a böszmeség, hanem végre új hazát építünk a romokon.

– Miklós

Kérdéseim:

- kilométerenként hány tojásba kerül a fuvar?
- élő tyúkot elfogadnak-e?
- ...és rántottát?

(somm)

Egyszer válaszolnod kell...

Mi történt itt a nemzettel:
Némán, feltartott kezekkel
Visel gyáva alázatot
És túri a gyalázatot.
Kérded és magad sem érted.
Miért nem jönnek már százezrek.
Mért nem nyúlnak már kaszáért?
– És te, mit teszel a hazáért?

Nemzetünk fogy, lelkünk torzul.
S a mi népünk mégsem mozdul.
Mivé lett a magyar szellem,
A sok gazemberség ellen,
Mik százezreket büntetnek.
Mért csak pár százan tüntetnek?
Mért csak az jött, aki ráért
– És te, mit teszel a hazáért?

A langyos jólétben élők,
Nyafogó, ál-előkelők,
Négy fal között szájhósködő
Szalonképes semmittevők.
Akik minden pénzen mérnek,
Sosem adnak, mindig kérnek,
S egy lépést nem tesznek másért,
– De te, mit teszel hazáért?

Akik látják végzetünket,
De tenni semmit se mernek,
Lázadoznak – s otthon ülnek,
Konfliktusba nem kerülnek,
Mert ki gyáva, félnivalót
Bármikor talál magának,
Mindent felad nyugalmáért
– És te, mit teszel hazáért?

Miért zúgolódsz, ha sztrájkolnak,
Akiket sokan vádolnak,
Érted teszik, amit tesznek,
Mert mindenünket elvesznek,
Kik „jókor, jó helyen voltak”
És már mindent elraboltak.
Csak az lopott, ki hozzáfért,
– De te, mit teszel hazáért?

Kik az utcán tiltakoznak,
Hóban, szélben fagyoskodva,
A terrorral is dacolva,
Teéretted is harcolnak.
Mért fanyalogsz, s szírod őket,
A hős, bátor tüntetőket,
Te is éhbért kapsz munkáért
– És te, mit teszel hazáért?

Mért nem jönnek már százezrek,
Hogy küzdjenek életünkért,
Hitünkért és nemzetünkért,
Tegnapunkért, holnapunkért,
Pusztításra szánt magunkért,
Az üldözött igazakért,
És a magunk igazáért,
– És te, mit teszel hazáért?

A bátraknál légy te bátrabb,
Elszántaknál még elszántabb,
Holtfáradt légy, de ne add fel,
Küzdj halálig és támadj fel,
S ne mást kérdezz, csak önmagad
És ne szépítsd, ne is tagadd,
Mert a földön, vagy odaát
Egyszer majd válaszolnod kell,
Hogy – bár dicséret, vagy vád ért,
– De te, mit tettél hazáért?

2009 február 4

– Szabolcsy Balázs

M
N
B
2
0
0
6

Pinocchio produkciója Szegeden

Tegnap, itt a szülővárosomban adta a bankot a reformok nagy tudója. A Szegedi Ifjúsági Ház nagytermében a környék vállalkozóinak és a liberális pártelitnek tartott fejtágítást a főnök. Természetesen mindezt titokban próbálta tartani és csak a meghívottaknak volt tudomása a helyszínéről, no meg a potyakaja időpontjáról. A hétepcéses titok ellenére közel százan tüntettek az ormányos lókötő ellen az Ifjúsági Ház főbejárata előtt. A gyülekező éhenkórászok és kivezényelt állami alkalmazottak a következő skandalásokat élvezhették végig: *Az utolsó ingyen kaja, a mi zsebünkben Gyurcsány adja! Tolvaj bazaáruló! Divatos a szerkó, mennyit loptál Ferkó?* Az igazi persze akkor következett, amikor a láthatóan idős és kiszuperált kommuniszták sorba álltak a bejáratnál a motozáshoz. A tüntető tömegből valaki bekiabálta, hogy: *Vigyázzatok! Elveszik a tojásokat!* A koros elvtársak persze megfordultak és öklüket rázták a többnyire fiatalokból álló tömegre. Nem bírtam magammal és vezényelni kezdtem: *Munkásörtség viigya! Gyurcsányhoz igaa-zodj!* Később rövidítettem: *Vii-gyázz! Vájúú-boz!* Feltűnően rosszul reagáltak az egykori fegyveres pártokól katonái, mert a rothadó kapitalistákhoz igazolt KISZ titkár hazugságait és elmefuttató megtevesztéseit, röviden bevették. Persze bevették a globalista kóserkaját is, aminek a számláit még nem láttam ugyan, de az biztos, hogy azt sem a saját számára ellopott milliárdokból, hanem a mi zsebünkben kikotorászva fizeti majd ki. Mivel meghívó nélkül nem engedtek be, így nem tudom megörökíteni az ötleteinek széles tárházát és a retorikai képességének legújabb fordulóit.

Viszont a megérkezése az sokat elárul a jelen lelkiállapotáról. (ha van egyáltalán lelke!)

A főbejárat ugyanis nem volt megközelíthető a számára részben ott feltorlódozó hívei miatt, akik a tapperozás és a koffervizitre várás közben sorakoztak fel öregkatonásan. Részben pedig a mi csapatunk harcálása miatt. Így *szegény* az oldalajtón volt kénytelen megközelíteni a népszerűségének bizonyítására kialakított 900 négyzetmétert. Amint megérkezett a felvezető rendőrautó – egy legalább tízfős –, eddig rejtőzködően sóprógetó, fényképező, virágot gyomláló, autót törölgető emberek ugrottak oda. Azonnal a testükkel védelmezték a *Führert*, amint ingujjban kilibbent az autóból. Mintha úzték volna úgy iramodott az épület felé. A testőrök pedig közben folyamatosan lesték a háztetőket, hogy honnan fognak rá egy távcsövest?

Persze félúton megjelent a profi benyaló, aki most nem csak képviselő, hanem polgármester is. A látványos összehorulás persze nem nekünk, hanem a televíziós kameráknak szólt.

A főhazug pedig beérve a szegedi szereplésének 900 négyzetméteres színpadát, elkezdte a ripacszkodást. A klasszikus értelemben vett előadás elmaradt, de a ripacsot megtapsolták a talpnyalók és a kirendeltek.

– Dr. Bene Gábor

Március 15. – programajánló

10:00 Istentisztelet a Hazatérés Templomában

Istentisztelet után, vonulás a Miniszterelnöki Hivatal elé, ahol a 12-pont felolvasásra kerül

13:00 Magyar Gárda avatás a Hősök terén

Ötszáz új gárdista tesz esküt a Hősök terén. Beszédet mondanak: Kiss Róbert főkapitány, Murányi Levente a Jobbik alelnöke, és ifj. Hegedűs Lóránt.

14:30 Rendszerváltó Fórum vonulása

Betiltott vonulások tüntetés az Oktogontól a Duna parti Olimpia parkba.

15:00 MIÉP a Hősök terén

15:30-17:00 Jobbik Magyarországért Mozgalom a Deák téren
Beszédet mondanak: Kiss Róbert főkapitány, Murányi Levente a Jobbik alelnöke, és ifj. Hegedűs Lóránt

17:30 Bazilika előtti tüntetés

Budaházy György és Toroczka László szervezésében

17:00-20:00 Közös megemlékezés az Alkotmány utca és a Honvéd utca sarkánál

Rendszerváltó Fórum (17:00-18:00)

Magyar Önvédelmi Mozgalom (18:00-19:00)

Magyar Nemzeti Bizottság 2006 (19:00-20:00)

Felszólalók: ifj. Hegedűs Lóránt, Dr. Morvai Krisztina

Van, aki SÓSan szereti?

(Eger kontra Heves megye – bírósági tárgyalás)

Alperesek képviselői hozták a formájukat, mint az előző tárgyalási napon, – nem úgy a bíró úr, aki – megtörvén az egyhangúságot – egy csinos szöke bírónóval az oldalán jelent meg. Megtudhattuk, az alperesek képtelenek újítani, szóban és írásban ismertetett véleményük rendre megmaradt a bulvárújságok stílusa szintjén. Ellenben a felperesi képviselő igen felkészült volt, rokonszenves módon mosta le a kollégákat. Kitért az alperes időelhúzási szándékára, majd igen burkolt, jogi nyelvezettel kérdőjelezte meg ugyanők normális gondolkodását, ti. utóbbi beadványaikban olyan kérdéseket feszegettek, mint pl. „mi a célja a felperesnek a jelen perrel”, és az ügyben miként fogalmazható meg az érdekeltsege(!) Említést tett a heves megyei bíróság döntéséről, amelyben hatályon kívül helyezte a kórház-pályázat nyertesét kihirdető döntést, továbbá a pályázati jogszabályok szándékos megkerülésével megkötött szerződésről.

Előbbi megállapításokat ellentmondásosnak ítélték alperesi képviselők, és óriási fegyverténynek könyvelték el a tény, hogy az ANTSZ engedélyt adott a kardiológiai osztály megnyitására (ki tudja hány orrossal, ápolóval, és megfelelő eszközökkel? – Arthur)

A II.r. alperes (HospInvest) képviselője erőltetett cinizmussal próbálta az egri kórházvédők tudomására hozni a szerződésük lejáratával megnyíló újabb pályázat beadásának lehetőségét, – amelynek hallatán a bicska magától kinyílt a zsebemben.

Szabadulás az élősködő zsizsiktól

Akinek még soha nem lett zsizsikes a kamrában tárolt és a rosszabb napokra félretett babja, az nem érti jelen írás címét. Sajnos sokszor azok sem, akik már találkoztak a hazai zsizsikkal. Pedig a kérdés egyszerű. A zsizsik szempontjából a babszem táplálék, amiért nem kell nagy erőfeszítést tennie, mert a szorgos termelő elütette, kapálta, locsolta, betakarította és zsákokba szedve eltárolta magának a kamrában.

A termelő szempontjából pedig a zsizsik, egy élősködő, s értéket romboló, tehát kárt okozó állat, amely ellen védekezni kell! Csakhogy a zsizsik „nem látható” és nem ismerhető fel csupán annak, aki ismeri, s nagyon figyel!

A magyar társadalomra már régen rátelepedett és hangadóvá vált egy teljesen zsizsik stílusú politikusi és közgazdász banda, akik bizony komoly döntéshozói hatalmat, és jelentős kommunikációs erőt birtokolnak. Ezen élősködőknek a társadalom megtévesztésére minden a rendelkezésükre áll, s elhittették önmagukról az „überprogresszív, bipereuropid” jelzőket, sőt lenyúlták a régebben jól csengő liberális és emberbaráti értelmiség jelzőket is.

Most ugye kiderült, hogy a hülyesége teteje volt a gazdaság irányítását olyan személyekre bízni – a „választásokon” jól szereplő politikusaiknak –, akik még a saját hazudozásaiktól is megérezgülvé, valóban Istennek képzelik magukat. Ráadásul nem csak a természet törvényeit, hanem a józanész, legegyszerűbb követelményeit – mint pl. a logikus gondolkodást – sem voltak képesek elsajátítani.

Mert azt ugyan el tudják hitetni a magyar választók egy részével, hogy csak a neoliberális piacgazdaság működik tökéletesen, de azzal nem számoltak, hogy még a legnagyobb cápa, a „Nyitott Társadalom” legnagyobb szószólója – aki egyébként éppen ennek, a hibás doktrínának a SOROS vámszedője – szóval, még ő is kimondja az új ígét. Idézem:

„Ez a piaci fundamentalizmus, amely a reagani-tatcheri idők óta a meghatározó bitvallás volt, most megbukott.... ez endogén válság, amelyet a pénzügyi rendszer önmaga bozott létre.”

Tehát nem arról van már szó, hogy a piac mindenekfelett és a privatizáció, s az „államtalanítás” a legjobb gyógymód, hanem éppen fordítva: az állam szabályozó szerepére és gazdaságélénkítő, sőt beruházási szerepvállalására van szükség. A kártékony élősködők viszont nem akarnak lemondani a szépen megszerzett és eddig biztonságosnak gondolt „műhelymunkájukról” és az ezzel járó (a visszaosztott közpénzből származó) gyarapodásukról.

A felek között *heves* vita alakult ki az ügyben, hogy a megyei közgyűlésnek – az idézett jegyzőkönyvi határozat(!) szerint tárgyalást kellett volna kezdeményeznie az egri önkormányzattal a további kórház-üzemeltetés tárgyában – ezt az I.r. alperesi képviselő mellébeszéléssel próbálta kontrázni.

Ugyanó a tárgyalás későbbi részében határozottan jelentette ki, „nem vitatja az egri önkormányzat kezdeményezését a feladat átvállalást illetően.”

(A bíró ekkor kíváncsian tekintett az ügyvédre, mit tudni, mire gondolt eközben)

Az I.r. alperes a partra vetett hal szerepében próbálkozott még néhány hal-latlan sületlenséggel, így például megjegyezte, hogy az egri önkormányzat az általa két ízben is kezdeményezett feladatátvállalási szándékát visszavonta. Pókerarcú csak azt felejtette hozzátenni, hogy a visszavonás éppen amiatt történt, mert a kezdeményezés a „megyé-nél” süket fülekre talált. Azt persze elhallgatta, hogy a visszavonással egyidőben az egriek a hatályos törvénynek minden szempontból megfelelő pályázatot nyújtottak be.

A felperes – segítő szándékkal – jegyezte meg a *hospinvestes* ügyvédnek, hogy a szerződés érvénytelensége a per tárgya, ti. az ügyvédnö elképesztő tudatlanságát bizonyította azon kevés hozzászólásai alkalmával, amelyekkel a hallgatóságot szórakoztatni igyekezett.

A bíró átlátva a helyzet komolytalanságát, berekesztette a tárgyalást, és rövid szünet megtartása után a március 17-i ítélethozatalról tájékoztatta a hallgatóságot.

– Arthur

A politikai és gazdasági korrupció „feedback” rendszerét építette fel itt ez az élősködő és köztörvényes banda. Az ál-szocialista országok közül az itteniek a legkárosabbak és legaljasabbak.

Elhittették a jobb sorsra érdemes magyarokkal, hogy ők valamilyen közgazdász guruk, akik mindent jobban tudnak, különösen jobban a mindenkori nemzeti oldal közgazdász gárdájánál, akik viszont nem többek, mint közönséges primitív parasztok, akik csak neveléses dolgokat mondanak. Sajnos még a nemzetinek gondolt pártok támogató rétegében is vannak olyanok, akik nagyon nevetgelnek Drábik János elemzésein, vagy Gál Marcell, Varga István, Bogár László, Csath Magdolna írásain. Pedig kedves kártékonykák bebizonyosodott, hogy a felsoroltaknak volt igaza, sőt még Molnár Ervin szolidabb elemzéseit is felülírta a kegyetlen valóság.

Sajnos még a szlovákiai szélsőségesen magyargyűlölők is jobb gazdasági irányítóknak bizonyultak, mint a „jó, okos és szép vagyok”, öntömjenéző áltudós hazai zsizsikek. Akik persze tele vannak „jóindulattal és neoliberális tudással”, ám a babszóra felfalásának szeretetét és az azt, mindenáron megszerző gátlatlanságukat röhögve letagadják. Kötőnév képességeik vannak az egyszerű és tisztességes magyar emberek megvezetésére és művészi fokon tudnak beszélni a nem létező és csak általuk ki talált állatfajtaokról. Pl. a Pannon Pumáról, vagy az Irigykedő Gall Kakasokról, de mi szót sem ejthetünk egy létező állatfajtaőről, a hazai zsizsikről. A számukra jól működő kettősmérce eredménye ez!

Ha jól meggondolom a mi államháztartásunk zsizsikjei nem is annyira tehetségtelenek, ha a saját vagyon megszerzéséről és gyarapításáról van szó. Sőt ők azok, akik teljesen tudatosan rabolják ki az ország közvagyonát. Mindezt persze szigorúan az „ál-törvényesség” megtartásával és a „birka-magyarok” többségének olcsó média megtévesztésével megszerzett, önsorsrontó szavazataival, tehát az úgynevezett „szabadválasztások” felhatalmazásával. Sajnos ezek még el is hiszik magukról, hogy okos közgazdászok, demokraták! Persze amíg a hazugságból meg tudnak gazdagodni, s amíg a rosszabb napokra félretett babot nem vizsgálja meg a gazda, addig élősködnek. Talán már nem sokáig. A politikai osztály – élén a pártok hálójában tartózkodó „Köztársasági Elnökkel” – mindaddig nem tett semmit a magyarság és a közvagyon megmentése érdekében. Mindez sajnos nem új keletű, már József Attila is erről írta: **„Az erőszak bűvöletében mit bánja sok törvényhozó, mint pusztul el szép fajunk!”**

Nem kéne felszabadulni már?

– Dr. Bene Gábor

KOSSUTH TÉR 2006 – Kiadja a Magyar Nemzeti Bizottság 2006 – megjelenik minden csütörtökön

Felelős kiadó: MNB 2006 ❖ Felelős szerkesztő: Arthur ❖ Grafika és tördelés: Angie

Online újságunk letölthető a www.kter2006.extra.hu oldalról és a www.harcter.hu oldalról

Kérjük, ha érdemesnek látja, adja tovább, sokszorosítsa újságunkat! – **Kapcsolat: kter2006@gmail.com**

Egyes írások tartalma a cikk szerzője véleményét tükrözi!